

Ami Dmi E4 E3 Ami

A

Ami

Ve vratký bárce mě unáší proud.

A2

Sám sebe se ptám, kam sem vlastně chtěl plout.

Dmi Ami

Zvolna se stmívá.

A

Hluboká voda mi odpověď nedá,
pořád se ztrácím a pořád hledám.
Měl bych se líp dívat.

B

E

Proud už sílí, peřej se blíží.
Nechci snít, i když oči se mi klíží.

Dmi F

Všechno chci vidět tak jasně, jako by byl den.

Dmi

Když se otočím, jsem úplně v šoku.

Ami

Z vlastní hlavy plný vzteku a lacinýho moku.

E4 E3 Ami

Vizionářem a sám sobě lhářem jsem utopil svůj sen.

A

Smutný pohled do davu na břehu.
Naše čest se v bizardním příběhu
zoufale zmítá.

A

Šašci se ve vilách opíjí mocí.
A já se ptám, jestli po týhle noci
může ještě svítat?

B

Růže do uší, hluší lidé netuší,
že dávno hmota zvítězila nad duší.
Příští stanice je peklo, i když slíbený byl ráj.
Prachy jsou pravda, obsah je forma
a drzá lež je propříště norma.
Do mozku vrtá skutečnost krutá, že padl stín na můj kraj.

C

Ami Dmi C G

Zavři oči a poslouchej. Na chvíli tu budu s tebou.

A

Peníze, peníze hýbou světem.
Přidej se a pak kulometem
smíš určovat právo.

A

Musíš si vybrat tu správnou stranu.
Souhlasit a jít, nebo dostaneš ránu.

Nechtěj myslet hlavou.

B

Můžeme si dopřát výtobytky doby
a do půllitru syčíme slova plná zloby.
Jedovatý plivanec se stává důkazem.
Ten má tohle a ten má ještě víc!
A já to chci taky! se řve z plných plic.
Co nás čeká? Kam nás donese řeka?
Kam kráčí naše zem?

C

Neboj se, už tě nechci trápit. Možná to tak bude lepší.